

2. Članke 107. i 108. UFEU-a treba tumačiti na način da im se ne protivi nacionalni propis poput onog u glavnim postupcima koji javnom pružatelju radiodifuzijske usluge daje ovlasti kojima se odstupa od općih pravila i koje mu omogućavaju da sam provede prisilnu naplatu nepodmirenih potraživanja na ime doprinosa za radiodifuzijske usluge.

⁽¹⁾ SL C 402, 27. 11. 2017.

Presuda Suda (veliko vijeće) od 11. prosinca 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Bundesverfassungsgericht – Njemačka) – postupak koji su pokrenuli Heinrich Weiss i dr.

(Predmet C-493/17) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Ekonomska i monetarna politika — Odluka (EU) 2015/774 Europske središnje banke — Valjanost — Program kupnje vrijednosnih papira javnog sektora na sekundarnim tržištima — Članci 119. i 127. UFEU-a — Ovlasti ESB-a i Europskog sustava središnjih banaka — Održavanje stabilnosti cijena — Proporcionalnost — Članak 123. UFEU-a — Zabrana monetarnog financiranja država članica europodručja)

(2019/C 65/16)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesverfassungsgericht

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Heinrich Weiss, Jürgen Heraeus, Patrick Adenauer, Bernd Lucke, Hans-Olaf Henkel, Joachim Starbatty, Bernd Kölmel, Ulrike Trebesius, Peter Gauweiler, Johann Heinrich von Stein, Gunnar Heinsohn, Otto Michels, Reinhold von Eben-Worlée, Michael Göde, Dagmar Metzger, Karl-Heinz Hauptmann, Stefan Städter, Markus C. Kerber

uz sudjelovanje: Bundesregierung, Bundestag, Deutsche Bundesbank

Izreka

1. Razmatranjem prvog, drugog, trećeg i četvrtog prethodnog pitanja nije utvrđeno postojanje nijednog elementa koji bi mogao utjecati na valjanost Odluke (EU) 2015/774 Europske središnje banke od 4. ožujka 2015. o programu kupnje vrijednosnih papira javnog sektora na sekundarnim tržištima, kako je izmijenjena Odlukom (EU) 2017/100 Europske središnje banke od 11. siječnja 2017.
2. Peto prethodno pitanje je nedopušteno.

⁽¹⁾ SL C 402, 27. 11. 2017.

Presuda Suda (prvo vijeće) od 13. prosinca 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Cour d'appel de Liège – Belgija) – Izvršenje europskog uhiđenog naloga izdanog protiv Marin-Simiona Suta

(Predmet C-514/17) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Pravosudna suradnja u kaznenim stvarima — Okvirna odluka 2002/584/PUP — Europski uhiđbeni nalog — Članak 4. točka 6. — Razlog za moguće neizvršenje europskog uhiđenog naloga — Kazneno djelo na kojemu se temelji presuda kojom je izrečena kazna zatvora u državi izdavateljici naloga koje se kažnjava samo novčanom kaznom u državi koja izvršava nalog)

(2019/C 65/17)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Cour d'appel de Liège

Stranke glavnog postupka

Marin-Simion Sut

Izreka

Članak 4. točku 6. Okvirne odluke Vijeća 2002/584/PUP od 13. lipnja 2002. o Europskom uhiđenom nalogu i postupcima predaje između država članica, kako je izmijenjena Okvirnom odlukom Vijeća 2009/299/PUP od 26. veljače 2009., treba tumačiti na način da, kada, kao u glavnom postupku, osoba koja je predmet europskoga uhiđenog naloga izdanog radi izvršenja kazne zatvora boravi u državi članici izvršenja i povezana je s potonjom obiteljskim, društvenim i profesionalnim vezama, pravosužno tijelo izvršenja može, zbog okolnosti u vezi sa socijalnom rehabilitacijom te osobe, odbiti izvršiti taj nalog, iako je prema pravu države članice izvršenja kazneno djelo za koje je taj nalog izdan kažnjivo samo novčanom kaznom, ako, u skladu s tim nacionalnim pravom, ta okolnost ne sprječava to da se kaznu zatvora izrečenu traženoj osobi stvarno izvrši u toj državi članici, što je na sudu koji je uputio zahtjev da provjeri.

⁽¹⁾ SL C 347, 16. 10. 2017.

Presuda Suda (četvrto vijeće) od 19. prosinca 2018. – Mikola Janovič Azarov protiv Vijeća Europske unije**(Predmet C-530/17 P) ⁽¹⁾**

(„Žalba — Mjere ograničavanja poduzete s obzirom na stanje u Ukrajini — Zamrzavanje sredstava i gospodarskih izvora — Popis osoba, subjekata i tijela na koje se primjenjuju mjere zamrzavanja sredstava i gospodarskih izvora — Uvrštenje žaliteljeva imena — Odluka tijela treće države — Obveza Vijeća da provjeri da su prilikom donošenja te odluke poštovana prava obrane i pravo na djelotvornu sudsku zaštitu”)

(2019/C 65/18)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Žalitelj: Mikola Janovič Azarov (zastupnici: A. Egger i G. Lansky, Rechtsanwälte)

Druga stranka u postupku: Vijeće Europske unije (zastupnici: J.-P. Hix i F. Naert, agenti)

Izreka

1. Presuda Općeg suda Europske unije od 7. srpnja 2017., Azarov/Vijeće (T-215/15, EU:T:2017:479), se ukida.
2. Odluka Vijeća (ZVSP) 2015/364 od 5. ožujka 2015. o izmjeni Odluke 2014/119/ZVSP o mjerama ograničavanja usmjerenima protiv određenih osoba, subjekata i tijela s obzirom na stanje u Ukrajini i Provedbena uredba Vijeća (EU) 2015/357 od 5. ožujka 2015. o provedbi Uredbe (EU) br. 208/2014 o mjerama ograničavanja usmjerenima protiv određenih osoba, subjekata i tijela s obzirom na stanje u Ukrajini ukidaju se u dijelu u kojem se odnose na Mikolu Janoviča Azarova.
3. Vijeću Europske unije nalaže se snošenje troškova prvostupanjskog i žalbenog postupka.

⁽¹⁾ SL C 374, 6. 11. 2017.